

Водойми нашего села

Ставок

- * Ширина - 500м
- * Довжина - 700м
- * Середня глибина - 20м
- * Існують легенди що у ставі втопився син Анни Крікзгубер. Яка після цього збудувала на честь загиблого сина церкву.
- * Також у ставі є дамба з якої вода стікає у річку Стрипу.

Річка Стрипа

- * Витік - біля м. Зборова
- * Гирло - Дністер
- * Довжина – 147 км
- * Притоки - Висушка, Вільховець (ліві) Студенка (права)

Історія

«Давно це було. Ніхто не відає коли, та й, власне, не це так важливо. Словом давно. У кожній легенді є доля трагічності, давнина, оповита невідомістю, яка завше навіює сум. Цю легенду знають дуже мало людей, але вона надзвичайно пізнавальна й цікава, тому й варта уваги. Це одна з кількох, пов'язаних між собою легенд, і всі вони відкривають занавісу історії рідного краю, а ще — апелюють до уяви і постають перед нами величними образами минулого... Ця історія сягає тих часів, коли люди жили ще невеликими поселеннями, одне з яких було засноване на території теперішнього села Дуліби. В той час народ вів боротьбу з кочовими племенами, які постійно нападали на наш край, вели загарбницькі війни, жорстоко розправлялися з мирним людом. І одне з таких племен-кочівників напало на поселення дулібів. Грізний кочівник Овар, який вів це військо, вже віддавав наказ нападу, коли в останню мить вгледів у місцевого князя чарівну доньку Стрипу. Палко закохався в неї молодий Овар, її образ постійно був у нього перед очима. А Стрипа й справді була красуне: висока, струнка, з довгим хвилястим волоссям кольору воронячого крила, голубимим, як небесна блакить очима, гострими бровами та гарними устами. Вельми впала в око грізному Овару, який місця собі знайти не міг, так заволодила його серце красуня Стрипа. Тоді він послав своїх послів до князя з проханням видати Стрипу за нього заміж. На що князь відповів злому завойовнику: — У нас дівчата — народ вільний, чоловіків обирають за велінням серця і ніхто не в силі змусити їх вийти за нелюба!

* Страшно розгнівався Овар, але послав послів-сватів з подарунками до дівчини. Коли свати прийшли і передали їй на золотій таці хустину, обрамлену золотом і сріблом, та передали бажання свого повелителя, мудра дівчина на хвилю задумалася. Адже в її руках доля усього поселення. В разі її незгоди Овар знищить усіх. Важко було приймати рішення, та, розірвавши навпіл подаровану хустину, гордо промовила людям Овара: — Якщо Овар такий всемогутній, то нехай зробить так, щоб оці дві половини хустки з'єдналися без шва. Отоді я вийду заміж за нього!

* Вдруге страшно розлютився Овар і гнів його був нестримним. Він наказав негайно вбити всіх людей цього поселення. То було жахливе видовище — крик, стогін, кров лилася ріками разом зі слізьми, нікого не пошкодували злі нападники. І бачачи, що вбили батька-князя, матір, братів і всіх людей, а її не вбивають, Стрипа зрозуміла, що її хочуть взяти в полон. З усіх боків підходять кочівники, все ближче і ближче, ось-ось вона буде в їхніх руках. Овар радів, що незабаром зможе заволодіти дівчиною... Та сталося непередбачуване: Стрипа, здогадуючись про мету злого кочівника, вибігла на найвищу скелю, востаннє оглянула свій рідний край жадібним поглядом і кинулася вниз, де стрімко протікала невелика річечка. Та прийняла, дала притулок красуні Стрипі, що колись малою гралася біля її вод, назавжди сховавши її в своїх обіймах-хвилях. Ось так загинула відважна дівчина. А Овар? Він спершу оторопів з несподіванки, адже такого не чекав від тендітної дівчини, але де їм, кровопивцям, зрозуміти, що краще смерть, аніж неволя. Біль молодого кочівника був надзвичайно глибоким, бо ж сильно закохався в Стрипу, і її смерть була для нього, як виявилось, непоправною. Не зміг змиритися з такою втратою Овар. Тоді в ніч на Різдво, бачачи страшну розпуку кочівника, зібралися наймогутніші чарівники та знахарі і після довгої ради сказали: — Оваре! Якщо ти сорок днів і сорок ночей плакатимеш безперестанку, то Стрипа повернеться до життя.

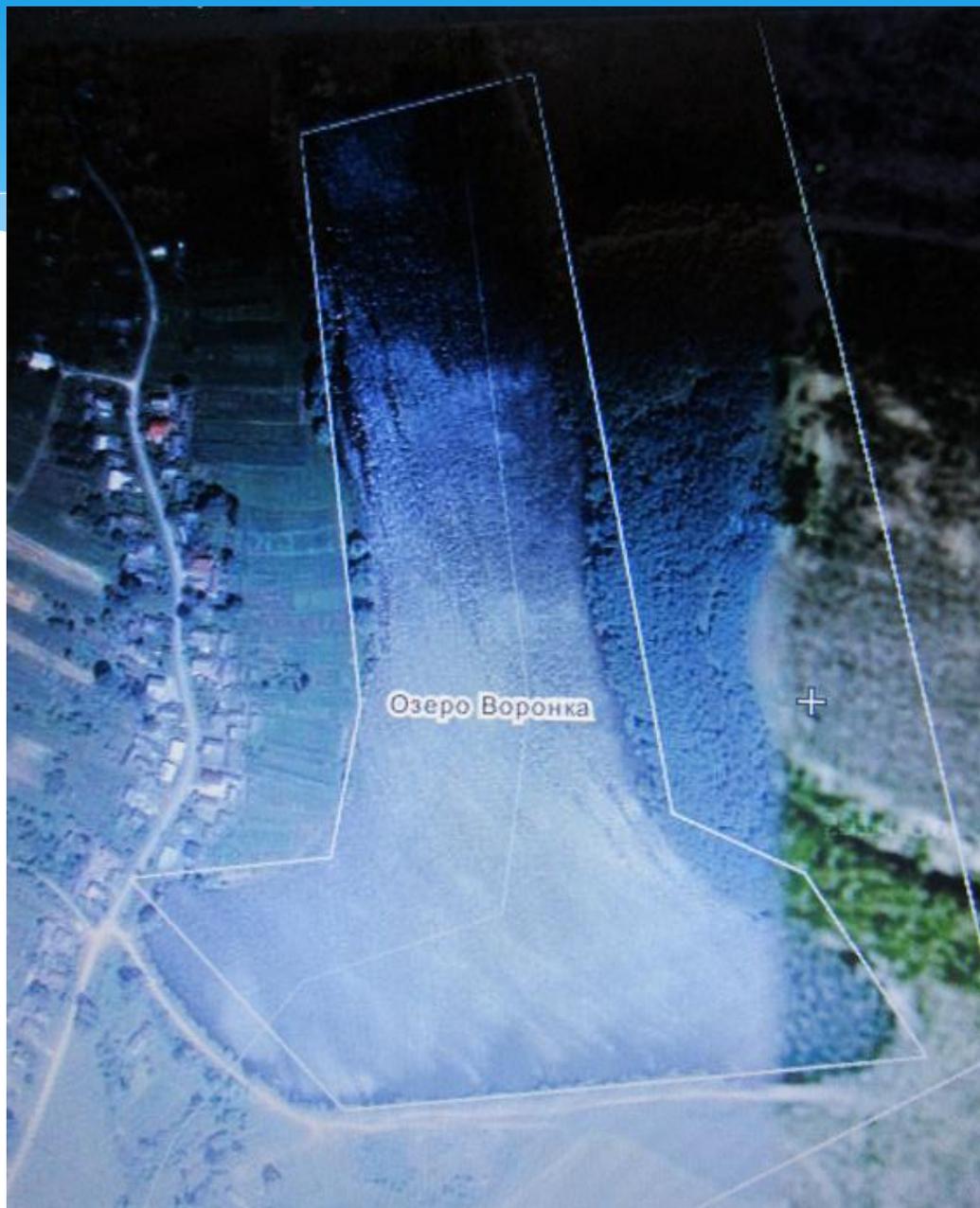

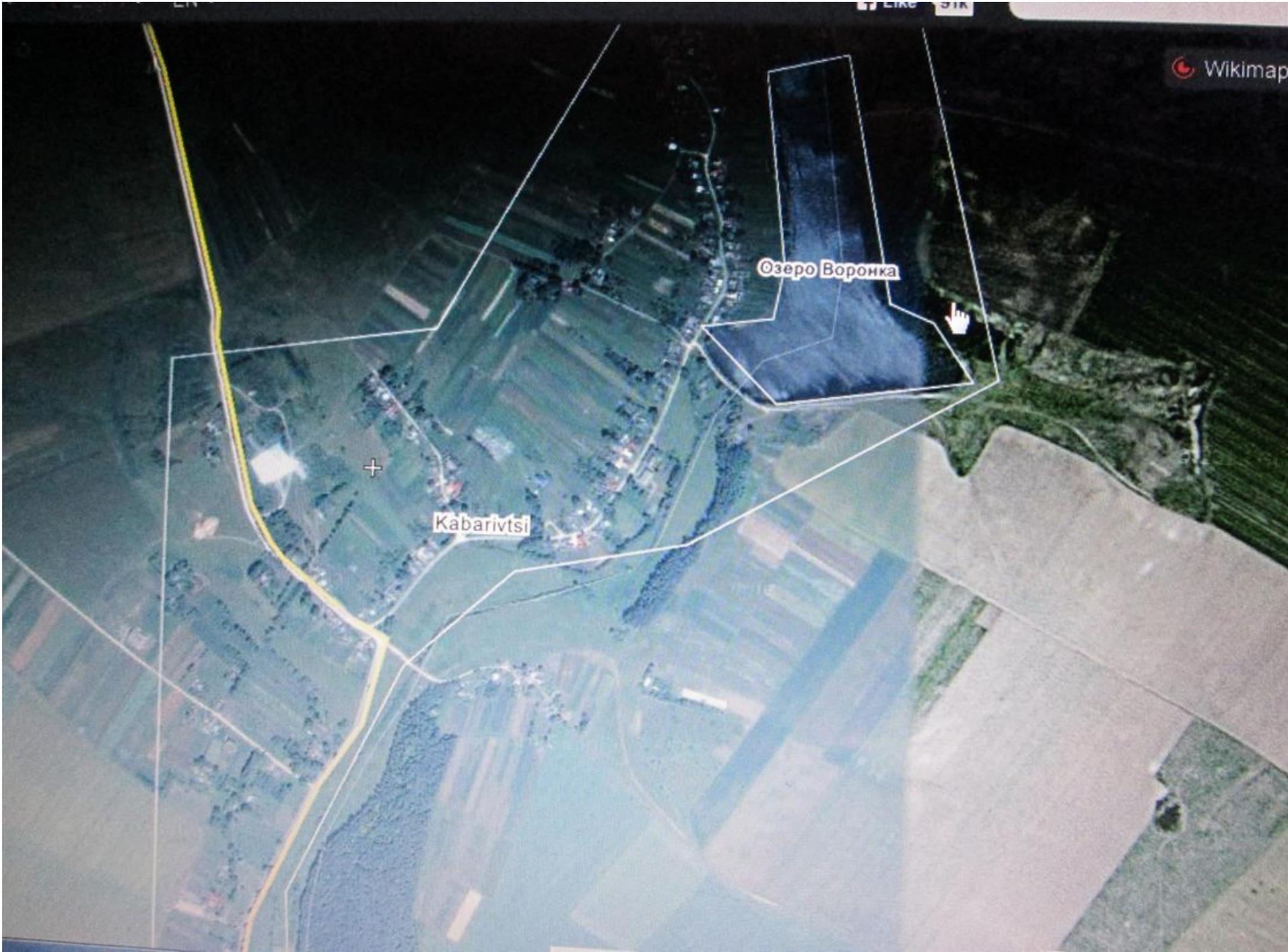
Воронка

- * Утворилося під час 1 Світової війни. Колись там був склад боєприпасів. Він вибухнув, підійшли підземні води й утворилось озеро. Назвали його так тому, що там завжди літали ворони. Площа озера 16 гектарів.

Озеро Воронка

Kabarivtsi

ІНШІ ВОДОЙМИ

річка

Озерце

Виконала учениця

6 класу

Доскоч Юлія